

GODOVI SVETNIKOV IN MAŠNI NAMENI

SVETNIK TEDNA – 13. november

P: 8. 11. sv. Gotfrid (Bogomir), šk.
ob 7.00: za + Janeza Simonič
v dober namen (g. Janez)

**T: 9. 11. sv. Teodor (Božidar),
mučenec**

ob 7.00: po namenu dobrotnikov
župnišča
po namenu (g. Janez)

S: 10. 11. sv. Leon Veliki, papež
ob 7.00: za rajne iz Kočnega,
Dolgega Vrha in Vrhol
po namenu Brezmadežne (g. Janez)

Č: 11. 11. sv. Martin, škof
ob 17.00: za + Martina in Marijo
Sagadin
za vse potrebne Božjega usmiljenja
(g. Janez)

P: 12. 11. sv. Jozafat Kunčevič, šk.
ob 17.00: za + Antona Javernik
v čast Božjemu usmiljenju
(g. Janez)

**S: 13. 11. sv. Stanislav Kostka,
redovnik**
ob 17.00: za + starše Bukovec –
Fras in sorodnike
za + Marijo Goznik (g. Janez)

**N: 14. 11. 33. nedelja med letom,
sv. Lovrenc Irski, škof**
ob 7.00: za žive in rajne župljane
ob 10.00 v Kočnem: za + Filipa
Erker in Leopolda Gradič
za + Martina in Elizabeto Zabav
ter Josipa Wolf (g. Janez)

Poljski svetnik in zavetnik mladine **Stanislav Kostka** je bil sin plemiških staršev. Že v mladih letih si je pridobil krepost sramežljivosti, da je zardel, ko je slišal nespodobno besedo. Starega 14 let so ga starši z bratom Pavlom poslali v šole na Dunaj. Ob težki bolezni, ki ga je doletela, takrat Stanislav ni umrl. Brat Pavel ni bil hudoben, bil pa je ves posveten in je Stanislava navajal na pot posvetnosti. Stanislav je na te vabe odgovarjal: "Za nekaj višjega sem rojen." Ostal je stanoviten, čeprav je od brata slišal marsikatero grenko in celo udarce. Ko je bilo nekoč zopet hudo, mu je Stanislav zagrozil, da bo pobegnil. Uresničil je svojo odločitev in nazadnje odšel v Rim, kjer so ga sprejeli v Družbo Jezusovo. Tam je postal pripravnik na duhovniško in redovniško poslanstvo. Tega cilja ni dosegel, saj je po težki bolezni 15. avgusta 1568 pred 18. rojstnim dnevom umrl.

Na vprašanje sobratov, ali je pripravljen na smrt, je odgovoril: "Pripravljeno je moje srce, o Bog, pripravljeno."

*Uredil in razmnožil Župnijski urad
sv. Filipa in Jakoba v Laporju,
odgovarja Franc Mlakar, župnik*

GLAS ŽUPNIJE

SVETI FILIP IN JAKOB V LAPORJU

št. 15, 7. november 2021, 32. nedelja med letom

letu I

RAZLIČNA MERILA

Kadar mora odgovorna oseba ali ustanova zbrati nemajhna sredstva za poravnavo velikih stroškov, je vesela tistih darovalcev, ki veliko prispevajo. Tudi župnik katerekoli župnije, ki mora med drugim skrbeti za vzdrževanje cerkvenih objektov, zlasti cerkva, ki so večinoma kulturni spomeniki, je vesel tistih darovalcev, ki več prispevajo. K takemu vrednotenju nas sili dejstvo, da je treba večino sredstev zbrati pri prostovoljnih darovalcih. Samo z darovanimi kovanci pa je to nemogoče ali vsaj težko uresničiti. Morda res ni dobro, da darovalce z večjimi zneski nagradimo s priložnostnimi pohvalami. Verjamemo, da ima Bog priznanja, ki jih deli "ubogim vdovam".

Na to nakazano temo je uglašen današnji evangeljski odlomek. Evangelist poroča o darovanju raznih ljudi v tempeljsko zakladnico. Eno takih darovanj je potekalo, ko je bil tam Jezus s svojimi učenci. Takrat se je tam Jezus usedel, apostole pa je opozoril, naj tudi oni opazujejo mimoidoče, ki so svoj denar poklanjali templju za opravljanje bogoslužja in za vzdrževanje. Med darovalci je bilo mnogo bogatih, ki so ponosno darovali svoj prispevek in morda tudi pokazali vrednost svojega daru.

Med bogate se je uvrstila revna vdova, ki je v zakladnico odložila le dva novčiča. Darovala je drobiž, vse, kar je imela za svoje preživetje. Njen dar je v primerjavi s premožnimi darovalci skoraj nič. In tu Jezus presenetil, ko reče: "Dala je vse, kar je imela, vse svoje premoženje." (Mr 12,44)

Kako naj razumemo ta Jezusov pouk? V čem je veličina ženinega daru? Vdova ni svoje prihodnosti stavila na premoženje. Ni se opravičila od darovanja za tempelj sklicujoč se na svoje edine denarce. Darovala je v prepričanju, da je Bog gospodar njene prihodnosti, zato bo on na drugačen način povrnil njeno velikodušnost. Nadalje je vdova darovala z ljubeznijo do Božjih stvari, ki se dogajajo v svetišču. Njen dar, čeprav skromen, je pomenil njeno bogočastje, s katerim je častila Boga in se mu zahvaljevala. Kjer je prava in iskrena ljubezen, tam človek ne preračunava, ampak se povsem izroča. To dvoje je Jezus videl v vdovi, zato je njeno darovanje postavil za zgled. Zaradi te drže je njen dar prekašal vse druge darove. Naš dar je resnično velik, če ga izročamo v zaupanju v Boga in njegovo skrb za našo prihodnost. Velik je toliko, kolikor darujemo z ljubeznijo. Večina darovalcev za cerkvene in druge dobrodne namene je manj premožnih. Svoje prispevke darujete v duhu zaupanja v Boga in z ljubeznijo. Bog blagoslovlja iskreno darežljivost, zato se naše župnije po čudežu vzdržujejo. Škofje in župniki cenimo velikodušne darovalce in molimo za "uboge vdove", ki v veliki meri podpirate naše delo.

AKTUALNO NADŠKOFOVA ZAHVALA

V zahvalnem pismu je nadškof Alojzij zapisal: "Na zahvalno nedeljo pred oltar ne položimo samo sadov, ki nam dajejo vsakdanjo hrano, ampak tudi svojo zahvalo za zdravje. V času koronavirusa smo vsak trenutek v strahu, da se okužimo in zbolimo. Biti hvaležen za zdravje pomeni biti tudi soodgovoren za svoje zdravje in za zdravje drugih.

Nadalje nadškof vabi, da se zahvaljujemo za vsa prizadevanja v naši deželi za skupno dobro, za skrb za varstvo okolja in za duhovne dobrine, vključno za sredstva milosti. Besedo hvaležnosti izreka: članom župnijskega pastoralnega in gospodarskega sveta, cerkvenim ključarjem, katehetom in katehistinjam, bralcem Božje besede, pevcem, ministrantom in vsem, ki čistite in krasite svetišča. Hvala vsem, ki na kakršen koli način sodelujete in pomagate, da so naša župnijska občestva živa in znamenja Božje navzočnosti med nami. Hvala vernikom za darove in prispevke, ki jih darujete za potrebe župnije in vesoljne Cerkve. Brez teh darov ne bi mogli uresničevati pastoralnega poslanstva in vzdrževati cerkva in drugih cerkvenih prostorov, kjer se odvija pastoralno delo.

msgr. Alojzij Cvikl, mariborski nadškof

OZNANILA

SPOMINOM ZA RAJNE, ki ste jih naročili, pridružujem sveto daritev za rajne iz župnije. Vsako sredo je sveta maša za rajne iz treh vasi, da usmeri pozornost na konkretne umrle iz vaše srede.

Poudarek pa je, da molimo za tiste, ki jih nihče ne priporoča z molitvijo ali z naročeno sveto mašo.

Hvaležnost in ljubezen do rajnih sovaščanov nas more nagniti, da se teh maš udeležujemo. Res vas vabim in pričakujem.

V SREDO, 10. NOVEMBRA, mašujem za rajne iz Kočnega, Vrhol in Dolgega Vrha.

V NEDELJO PO GODU svetega Martina je po ustaljenem redu v Kočnem ob 10. uri sveta maša in blagoslov neke pridobitve. Lepo vabljeni tudi župljani iz drugih vasi.

Kakor doslej, je treba upoštevati PCT pogoj za preprečitev širjenja virusa.

V župnijski cerkvi v tem primeru ob 10. uri ni svete maše. Da ne bo kdo brez nedeljske svete maše, vas vabim k maši ob 7. uri.

V ŽUPNIJSKI PISARNI so na voljo naslednje stvari, ki jih nabavimo pred novim letom in jih rabimo skozi vse prihodnje leto.

Priskrbite si Družinsko pratiko in Marijanski koledar. Na voljo je tudi listni koledar, ki ga vsi poznamo.

Navedene stvari so vredne te cene in so nižje od cen v kioskih oziroma sorodnih stvari. Vsebina pa je kakovostna.

KOT ŽUPNIK SE PRIDRUŽUJEM nadškofovi zahvali, ki je zgoraj zapisana. Spomniti hočem na dobra dela v domači župniji. Hvala vsem, ki ste me sprejeli za svojega dušnega pastirja in to potrdili s sodelovanjem in razumevanjem.

Hvala vsem, ki si prizadevate za versko rast župnije in to pokažete s svojim zgledom in besedo.

Zahvaljujem se tistim, ki ste pomagali pri obnovi treh prostorov v župnišču. Nekateri ste pokazali z delom in prispevki velikodušno srce in pridne roke. Pri obnovi so sodelovali tudi posamezniki iz prejšnjih župnij, kar sicer niso bili dolžni. Njim sem še posebej hvaležen.

Vsem Bog povrni!